

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/46/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721201010
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6721201010.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Martina Štubniaka a sudcov JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Janky Benkovičovej, v spore žalobcu Energofond, SE v likvidácii, so sídlom Haburská 49/A, 821 01 Bratislava, IČO: 47 033 860, právne zastúpeného Alušic s.r.o., so sídlom Madačová 1/A, 034 01 Ružomberok, IČO: 50 648 420, proti žalovanej L.. U. L., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Z. XXXX/XX, XXX XX D., o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 17C/7/2021-76 z 19. marca 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e** s tým, že nariadené neodkladné opatrenie trvá do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 6C/6/2021.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanej povinnosť zdržať sa nakladania s bytom vedeným na LV č. P.k. ú. M.. poschodí vo vchode č.V. bytového domu na ulici XXXX so súp. č. U. spolu s prislúchajúcim podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu a k pozemku, a to v rozsahu odplatného alebo bezodplatného prevodu na tretie osoby, zámeny s inou vecou, bytom alebo nebytovým priestorom, vkladom bytu do majetku právnickej osoby alebo družstva, jeho použitím ako zálohu alebo predmetu dražby, zriadenia vecného bremena, zriadenia zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva a uzavretím nájomnej zmluvy s právom kúpy bytu.

2. Prvoinštančný súd rozhodnutie odôvodnil tým, že po preskúmaní priložených listinných dôkazov a podmienok nariadenia neodkladného opatrenia dospel k záveru o dôvodnosti žalobcom podaného návrhu. Konštatoval, že predmetný byt nadobudla žalovaná s bývalým manželom do BSM v roku 1998 na podklade zmluvy o prevode vlastníctva bytu s Mestom Zvolen. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 13Cb/17/2006-141 zo dňa 08. 06. 2017 bola bývalému manželovi žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 124.608,84 Eur s príslušenstvom spoločne a nerozdielne spolu s ďalšími tromi žalovanými. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16. 03. 2018 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cob/173/2017-216 zo dňa 18. 01. 2018. Hoci žalobca v konaní sp. zn. 13Cb/17/2006 žiadal nariadenie zabezpečovacieho opatrenia voči žalovanej a jej bývalému manželovi, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cob/175/2017-208 zo dňa 18. 01. 2018 bolo uznesenie okresného súdu zmenené a návrh na zabezpečovacie opatrenie bol zamietnutý. Následne žalovaná so svojím manželom dosiahli dňa 02. 03. 2018 vklad dohody o vyporiadaní BSM do katastra nehnuteľností a na jej základe sa jedinou vlastníčkou bytu stala žalovaná. Následne uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 19C/23/2018-51 zo dňa 10. 04. 2018 bolo žalovanej nariadené zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťou a žalobcovi bola uložená povinnosť podať žalobu vo veci samej. Žalobca podal preto voči žalovanej žalobu o určenie neúčinnosti dohody o vyporiadaní BSM. O tejto rozhodol Okresný súd Zvolen rozsudkom č. k. 19C/40/2018-431 zo dňa 21. 06. 2019 tak, že žalobu zamietol kvôli neplatnosti dohody o vyporiadaní BSM. Rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 11Co/213/2019-509 zo dňa 02. 09. 2020.

3. Prvoinštančný súd bol potom toho názoru, že treba počítať s tým, že v najbližšom čase dôjde k zrušeniu uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia podľa § 336 ods. 4 v spojení s § 335 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pričom žalovaná so svojim bývalým manželom už podnikli kroky k zmareniu uspokojenia pohľadávky žalobcu v exekúcii vedenej exekútorkou JUDr. L. Y. na vymoženie pohľadávky žalobcu voči bývalému manželovi žalovanej ako dlžníkovi, a to uzatvorením dohody o vyporiadaní BSM a dosiahnutím jej zavkladovania do katastra nehnuteľností bezprostredne po tom, ako bol zamietnutý návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia uznesením odvolacieho súdu zo dňa 18. 01. 2018. Zároveň žalobca už inicioval konanie vo veci samej pod sp. zn. 6C/6/2021 o určenie vlastníckeho práva. Prvoinštančný súd mal v dôsledku uvedeného za to, že boli splnené všetky podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia požadovaného žalobcom a preto ho nariadil s poukazom na § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. c) a § 326 ods. 1 a § 332 ods. 1 CSP dodávajúc, že o trovách konania bude rozhodnuté v konaní vo veci samej prebiehajúcim aktuálne pod sp. zn. 6C/6/2021. Preto ani neuložil žalobcovi povinnosť podať žalobu vo veci samej.

4. V zákonnej lehote podala proti uzneseniu odvolanie žalovaná. Žiadala, aby odvolací súd neodkladné opatrenie ako nezákonné odmietol, resp. zamietol.

5. Namietala, že nesprávnym procesným postupom jej okresný súd znemožnil uplatniť procesné práva, čím bolo porušené jej právo na spravodlivý proces, dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané neexistovali a tiež, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Konkrétne uviedla, že jej manželstvo s dlžníkom Ing. P. L. bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 12P/13/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19. 09. 2017. Týmto dňom došlo i k zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Následne dňa 19. 02. 2018 uzatvorila s bývalým manželom dohodu o vyporiadaní BSM, ktorú uzatvárala na základe jej známych skutočností, v dobrej viere, korektne a poctivo s príslušnými protihodnotami. Potvrdila, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 13Cb/17/2016 boli žalovaní 1/ až 4/ vrátane jej bývalého manžela žalovaného 4/ Ing. P. L. zaviazaní spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 124.608,84 Eur s príslušenstvom žalobcovi. Rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/173/2017. Tieto rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 16. 03. 2018 a pohľadávka, ktorá vznikla voči jej bývalému manželovi v rozsahu a v čase určenom vo výroku týchto rozsudkov vznikla až po zániku BSM a preto nemohla byť predmetom vyporiadania. Pokiaľ voči nej žalobca podal žalobu o určenie neúčinnosti právneho úkonu, tak bola právoplatne zamietnutá, kedy rozsudku nadobudli právoplatnosť dňa 26. 10. 2020. Exekučné konanie vedené exekútorkou JUDr. L. Y. bolo začaté na návrh oprávneného zo dňa 12. 06. 2018 a z toho vyplýva, že exekúciu neohrozila a neohrozuje, lebo vznikla po zániku a vyporiadaní BSM s dlžníkom. Práva k bytu nikdy nescudzila, bola jeho vlastníčkou a nemala a nemá v úmysle byť prevádzkať na tretiu osobu, lebo takýto úmysel nikdy ani len neprejavila.

7. Podľa žalovanej návrh žalobcu ani napadnuté uznesenie neobsahuje opis rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi ňou a žalobcom a neobsahuje opis skutočností osvedčujúcich obavu, že by bola exekúcia ohrozená. Medzi ňou a žalobcom neexistuje ani neexistoval žiadny právny vzťah, tomuto nie je nič dlžná a neexistujú také skutočnosti, ktoré by osvedčovali potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Vyjadrila presvedčenie, že nie je zrejmé, ako mohla ohroziť exekučné konanie dlžníka žalobcu Ing. L., teda svojho bývalého manžela, ktoré podľa žalobcu už prebieha, keď v tomto konaní nie je povinnou osobou a začalo sa cca 9 mesiacov po zániku BSM. Zánikom BSM došlo aj k zániku možnosti uspokojovať záväzky vzniknuté po zániku BSM z bezpodielového spoluvlastníctva.

8. V závere uviedla, že návrh žalobcu sa jej javí šikanóznym, ide už o v poradí druhý nedôvodný návrh, ktorý jej okrem psychickej ujmy spôsobuje aj znemožnenie nerušeného výkonu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a obmedzuje ju aj v tom, že nemôže realizovať rekonštrukciu bytu a v tejto súvislosti konať vo veci poskytnutia hypotekárneho úveru pre účely rekonštrukcie nehnuteľností za účelom vytvorenia priaznivejšieho prostredia pre rodinu, t. j. deti a zdravotne postihnutú matku vo vyššom veku. Podľa nej teda žalobca neosvedčil zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia.

9. Žalobca v zaslanom vyjadrení navrhol odvolanie žalovanej „zamietnuť“ a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

10. Poukázal na to, že v konaní Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6C/6/2021 sa domáha žalobou zo dňa 01. 03. 2021 určenia vlastníckeho práva k bytu č. 44 a náhrady škody. Byt je totiž ako vlastníctvo žalovanej zapísaný v katastri nehnuteľností na základ neplatného právneho úkonu, a to dohody o vyporiadaní BSM, keďže Okresný súd Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 19C/40/2018 formuloval závery, podľa ktorých bývalý manžel žalovanej Ing. Peter Jančať nevlasťní žiaden majetok. Vlastní jedine predmetný byt, ktorý previedol na žalovanú na základe dohody o vyporiadaní BSM, ktorá je podľa súdu neplatným právnym úkonom, lebo bola uzatvorená v rozpore s dobrými mravmi, s Exekučným poriadkom a je neurčitá. Žalovaná a jej bývalý manžel konali vo vzájomnej zhode s cieľom vyhnúť sa tomu, aby bol byt postihnutý v exekučnom konaní a on ako veriteľ pohľadávky má naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby.

11. V ďalšom žalobca poukázal na to, že je vysoko pravdepodobné, že žalovaná skôr ako súd rozhodne o podanej určovacej žalobe prevedie byt na tretiu osobu, pretože obdobne už postupovala, keď pred Krajským súdom v Banskej Bystrici v konaní 43Cob v odvolaní voči uzneseniu o nariadení zabezpečovacieho opatrenia zhodne s bývalým manželom vylučovali možnosť dispozície s bytom, avšak už o týždeň po doručení uznesenia o zrušení zabezpečovacieho opatrenia krajským súdom obaja uzavreli dohodu o vyporiadaní BSM, na podklade ktorej sa výlučnou vlastníčkou bytu stala žalovaná a jej exmanžel ako dlžník žalobcu prišiel o svoj podiel na byte dovtedy spadajúcom do BSM. K tejto dispozícii pristúpili napriek tomu, že v odvolaniach voči uzneseniu o nariadení zabezpečovacieho opatrenia zhodne vylučovali možnosť dispozície s bytom a teda vylučovali aj možnosť marenia exekúcie. K podaniu návrhu na vklad vlastníctva z dohody o vyporiadaní BSM obaja pristúpili hneď v ten istý deň ako prvoinštančný súd na predmetnom uznesení vyznačil právoplatnosť. Preto podľa žalobcu existuje dôvodná obava, že žalovaná ešte pred rozhodnutím o určení vlastníctva k bytu pristúpi k prevodu vlastníckeho práva k nemu na tretiu osobu, resp. vykoná iný úkon smerujúci k zníženiu hodnoty bytu, čím podstatným spôsobom sťaží uspokojenie pohľadávky. Zdôraznil, že vlastníctva bytu sa napriek existencii splatnej pohľadávky dlžník Z.D.zbavil bez akejkoľvek protihodnoty a v dohode so žalovanou vyfabulovali ceny hnuťelných vecí obrazov s takmer nulovou hodnotou, tiež vyfabulovali neexistujúce dlhy a pôžičky. Toto sú skutočnosti známe už z konania Okresného súdu Zvolen sp. zn. 19C/40/2018, kedy postupovala žalovaná v zhode s dlžníkom s cieľom zamedziť, aby boli postihnutí v exekúcii. V ďalšom tiež odkázal na odôvodnenie rozhodnutia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 19C/40/2018-431 uzatvárajúc, že úkony žalovanej a jej bývalého manžela ako dlžníka sú úkonmi, ktorými sťažili výkon exekúcie, sú evidentným prejavom snahy ukrátiť veriteľa ohľadne pohľadávky, ktorá vznikla počas trvania BSM. Na základe toho existuje obava, že žalovaná byt prevedie na tretie osoby, aby zmarila vymoženie veriteľovej pohľadávky. Preto neodkladné opatrenie zakazujúce nakladať s bytom je opodstatnené. Uzavrel, že vymoženia pohľadávky sa domáha od roku 2016 a práve úkonmi žalovanej v súčinnosti s jej bývalým manželom vzniklo to, že doposiaľ nezískal žiadne plnenie.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správne plne sa stotožniac s jeho odôvodnením, na ktoré týmto poukazuje bez potreby jeho opakovania.

13. Odvolanie žalovanej nie je dôvodné, pretože uznesenie prvoinštančného súdu o nariadení žalobcom požadovaného neodkladného opatrenia je vecne správne. Aj podľa odvolacieho súdu boli naplnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia kvôli obave z ohrozenia exekúcie. Okresný súd správne zistil skutkový stav, použil správne ustanovenia právnych predpisov, po právnej stránke teda vec správne posúdil a svoje rozhodnutie aj adekvátne a dostatočne odôvodnil v súlade s ust. § 236 CSP. Prvoinštančný súd neporušil právo žalovanej na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie jasne vysvetlil prijaté závery a rozsahom aj obsahom neodkladnému opatreniu v postačujúcej miere jasne a zrozumiteľne povedal, prečo podľa neho bol dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia. Tomu vzhľadom na obsah podaného odvolania rozumela aj žalovaná.

14. Preto je potrebné zdôrazniť, že ust. § 325 ods. 1 CSP, na ktoré správne poukázal aj prvoinštančný súd rozlišuje dva dôvody, ktoré môžu viesť k nariadeniu neodkladného opatrenia. Sú nimi buď potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo obava, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladné

opatrenie je teda inštitútom, ktorého základnou funkciou je bezodkladná úprava pomerov strán, resp. zabránenie zmareniu exekúcie. Uplatnený nárok nemusí byť nepochybne preukázaný, musí však byť osvedčený, pretože neodkladné opatrenie má pružne a rýchlo reagovať na aktuálnu situáciu existujúcu medzi sporovými stranami, kedy z časového hľadiska nie je možné zisťovať všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti procesom štandardného dokazovania ako pri konaní v merite veci. Preto procesná teória i prax hovoria o „osvedčení“ rozhodujúcich skutočností a táto miera osvedčenia sa vždy podriaďuje konkrétnej situácii. Inými slovami, od konkrétnych okolností závisí, do akej miery je nevyhnutné, resp. postačujúce považovať určitú skutočnosť za danú, existujúcu. Súd pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení preto nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej, obmedzí sa len na osvedčenie najzákladnejších skutočností preukazujúcich nutnosť (naliehavosť) bezodkladnej úpravy pomerov (či obavu pred ohrozením prípadnej exekúcie súdneho rozhodnutia) a tieto musia byť takého charakteru, že ak by k bezodkladnej úprave pomerov nedošlo, mohlo by dôjsť k nezvratiteľnému následku, alebo k stavu, ktorý by bol zvrátiteľný len s neprímeraným úsilím a nákladmi, resp. s veľkými ťažkosťami. Na druhej strane, dôležité miesto má aj posúdenie, či uložením navrhovaných obmedzení, resp. povinností nedochádza k zásahu do práv dotknutého subjektu nad nevyhnutnú mieru a či zásah sleduje legitímny cieľ.

15. Odvolací súd konštatuje, že žalobca do spisu doloženými listinnými dôkazmi dostatočne osvedčil reálnu obavu z ohrozenia exekúcie, ktorú vedie prostredníctvom súdnej exekútorky JUDr. D. Y. proti bývalému manželovi žalovanej na podklade právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 13Cb/17/2016-141 zo dňa 08. 06. 2017. K vymoženiu pohľadávky zatiaľ totiž nedošlo a zo správy menovanej exekútorky zo dňa 10. 07. 2018 (č. l. 23 a nasl. spisu) vyplýva, že bývalý manžel žalovanej ako povinný nemá taký majetok, ktorým by plne uspokojil dlh voči žalobcovi. Povinný teda nemá z čoho uspokojiť pohľadávku žalobcu, hoci pomerne krátko predtým uzavrel so žalovanou dohodu o vyporiadaní BSM evidentne vediac (ako žalovaná strana v konaní sp. zn. 13Cb/17/2016) o dlhu voči žalobcovi. Odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať všetky zistenia a závery Okresného súdu Zvolen v konaní sp. zn. 19C/40/2018 (a následne odvolacieho súdu v konaní sp. zn. 11Co/213/2019), iba na zdôraznenie potreby nariadenia neodkladného opatrenia uvádza preukázaný záver, že žalovaná s bývalým manželom konali vo vzájomnej zhode tak, aby znemožnili žalobcovi domôcť sa uspokojenia jeho pohľadávky v neodvratne blížiacей sa exekúcii, v ktorej by došlo k speňažovaniu predmetného bytu. Čiže záver o tom, že potreba neodkladného opatrenia založená na obave z ohrozenia exekúcie bola žalobcom nepochybne osvedčená a aj keď prvoinštančný súd vyslovene neuviedol, z ktorého z dvoch dôvodov uvedených v § 325 ods. 1 CSP nariadil neodkladné opatrenie, z odseku 18 odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejme, že to bolo práve kvôli žalobcom osvedčenej obave z ohrozenia exekúcie.

16. K jednotlivým námietkam žalovanej odvolací súd uvádza, že nie je pravdou, že by pohľadávka žalobcu voči bývalému manželovi žalovanej vznikla po zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva. Rozhodnutie Okresného súdu Zvolen č. k. 13Cb/17/2016-141 zo dňa 08. 06. 2017 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom odvolacieho súdu malo len deklaratórny (a nie konštitutívny) charakter a teda nezakladalo vznik pohľadávky žalobcu voči bývalému manželovi žalovanej ale len deklarovalo, t. j. potvrdzovalo jej existenciu. Nešlo o súdne rozhodnutie s konštitutívnymi účinkami. Preto nič nebránilo, aby takto žalobcovi prisúdená pohľadávka bola vymáhaná zo spoločného majetku tvoriaceho BSM, hoci zaviazaný na jej zaplatenie bol len jeden z bezpodielových spoluvlastníkov.

17. Pokiaľ žalovaná poukazovala na konanie o neúčinnosť právneho úkonu vedené Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 19C/40/2018, je faktom, že žaloba žalobcu bola zamietnutá, avšak kvôli neplatnosti napadnutého právneho úkonu - dohody o vyporiadaní BSM, ktorú uzavrela žalovaná s bývalým manželom. Teda je zrejme, že konanie spočívajúce v uzavretí dohody o vyporiadaní BSM je nielen ohrozujúce, ale (v súčasnosti) vylučujúce uspokojenie pohľadávky žalobcu. Preto plne opodstatnene okresný súd za týchto okolností nariadil neodkladné opatrenie, ktoré žalovanú obmedzí v dispozícii s predmetným bytom, keďže k tejto dispozícii už raz došlo (v čase krátko po právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu voči bývalému manželovi žalovanej). Nemožno sa preto stotožniť s tým, žeby neexistovalo riziko prevodu, ako na to v podstate poukazovala žalovaná v odvolaní.

18. Pokiaľ namietala žalovaná, že žalobca v návrhu neuviedol, čo bolo dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia (a tak nebol návrh žalobcu z hľadiska naplnenia podmienok § 326 ods. 1 CSP úplný), je potrebné uviesť, že toto nemuselo byť uvedené explicitne. Je zrejme, že žalobca v návrhu na neodkladné opatrenie smeroval k obave z ohrozenia prebiehajúcej exekúcie, ktorú inicioval pred súdnou

exekútkou JUDr. L. Y. a teda nemusel byť vyslovene takto pomenovaný dôvod uvedený v návrhu, keď tento je z neho vyvoditeľný a je následne zrejmý i z napadnutého uznesenia.

19. Nie je takisto pravdou, že by neexistoval právny vzťah medzi žalovanou ako to táto namietala a žalobcom na druhej strane. Práve uzavretie dohody o vyporiadaní BSM spôsobilo vznik takého vzťahu, kedy sa žalobca domáhal odporovateľnosti právneho úkonu a jeho žaloba bola zamietnutá z dôvodu, že právny úkon, ktorý ukračoval v konečnom dôsledku uspokojenie pohľadávky žalobcu bol neplatný (pričom podmienkou právnej neúčinnosti je práve platnosť právneho úkonu). Ak tiež namietala žalovaná, že nemohla v podstate ohroziť exekučné konanie vedené voči jej bývalému manželovi, ktoré začalo 9 mesiacov po zániku BSM, tak toto tiež nie je pravdou. Dohoda o vyporiadaní BSM totiž spôsobila nevymožiteľnosť pohľadávky žalobcu. Zánikom BSM nedošlo k zániku možnosti uspokojovať záväzky, keďže ako už odvolací súd konštatoval, v danom prípade žalobca disponuje judikovanou pohľadávkou voči bývalému manželovi žalovanej, ktorá nevnikla po zániku BSM ale pred týmto okamihom.

20. Ostatné námietky žalovanej nemali právnu relevanciu vo vzťahu k správnosti napadnutého uznesenia, keď nijako bližšie žalovaná nedefinovala, akým procesným postupom prvoinštančného súdu bolo porušené jej právo na spravodlivý proces.

21. Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil dodávajúc, že vo výroku bolo potrebné doplniť, že neodkladné opatrenie trvá do právoplatného skončenia konania vo veci samej, ktorá je vedená okresným súdom pod sp. zn. 6C/6/2021 (kde bude rozhodnuté aj o trovách tohto konania o neodkladnom opatrení).

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).